

ЛОГІКА	
Тип	дисципліна професійної та практичної підготовки, фундаментальна
Код	ОК-4
Семестр	1-й
Загальна кількість кредитів/годин	4/120
Форма контролю	залік
Викладач	Попов В. Ю., д. філос. н., професор кафедри теорії, історії держави і права та філософії права
Необхідні обов'язкові попередні та супутні навчальні дисципліни	«Теорія держави і права»
Місце у структурно-логічній схемі	ОК-4 Логіка викладається на першому році навчання
Форми навчання	лекції, практичні заняття, самостійна робота
Критерії оцінювання	I семестр: організаційно-навчальна робота в аудиторії – 80 балів самостійна робота – 10 балів модульний контроль – 10 балів
Мова викладання	українська

Зміст навчальної дисципліни

Формальна логіка як наука про форми та закони мислення. Особливості сучасної логіки. Поняття як форма абстрактного мислення. Основні характеристики понять – обсяг і зміст, закон співвідношення між ними. Класифікація понять за обсягом і змістом. Порівняльні та непорівняльні поняття. Логічні операції з обсягом поняття: обмеження і узагальнення, поділ. Визначення (дефініція) як операція по розкриттю змісту поняття – різновиди визначень, правила. Судження як форма мислення. Суб'єкт-предикатна структура судження в традиційній логіці. Відношення між різними типами суджень: логічний квадрат. Складні судження, їх різновиди та умови істинності. Основи логіки висловлювань. Поділ суджень за модальністю в традиційній логіці. Деонтична модальність та її застосування для аналізу нормативних суджень. Деонтична модальність і правознавство. Моделі

аксіологічної логіки. Умовивід як форма мислення. Різновиди умовиводів за ступенем загальності знання у засновках та висновку.

Простий категоричний силізізм (ПКС): структура, аксіома і загальні правила. Фігури та модуси ПКС. Складні дедуктивні умовиводи – суто умовні і умовно-категоричні умовиводи. Розділово-категоричні умовиводи та їх модуси. Розділово-умовні (лематичні) умовиводи. Різновиди ділем. Індуктивні умовиводи. Особливості і умови правильності неповної індукції, застосування її на практиці. Традуктивні умовиводи. Аналогія як різновид традуктивних умовиводів. Головні форми логічної аргументації: доведення і спростування. Правила доказу (правила тези, аргументів, демонстрації). Засоби доведення, приклади їх застосування на практиці. Спростування як доведення хибності тези. Різновиди спростування. Помилки доведення і спростування. Різновиди аргументації: суперечки та дискусії. Правила проведення дискусії. Еристика як наука про логічні засади суперечок. Закони логіки в суперечках. Коректні і некоректні прийоми в суперечках. Логічні основи переконання. Правила ведення судових суперечок та їх роль в практичній діяльності юриста.

Вивчення навчальної дисципліни передбачає формування та розвиток у здобувачів вищої освіти наступних **компетентностей та результатів навчання**, а саме:

- *інтегральна компетентність (ІК):*

здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі у галузі правничої діяльності.

- *загальні компетентності (ЗК):*

1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу (ЗК-1);.

- *спеціальні компетентності (СК):*

1. Здатність самостійно досліджувати актуальні проблеми міжнародного та європейського права, здійснювати аналіз, юридичну кваліфікацію явищ та фактів на основі міжнародно-правових принципів і норм. (СК-3);

- *результати навчання (РН):*

1. На високому професійному рівні брати участь у фахових дискусіях із міжнародно-правових і загальноюридичних питань; поважати опонентів і їхню точку зору (РН-8);

2. Вміти орієнтуватися в юридичній, науковій та довідковій літературі, збирати, обробляти й упорядковувати великий обсяг різномірної інформації щодо міжнародних відносин, вільно використовувати для професійної діяльності доступні інформаційні технології і бази даних (РН-9);

3. Організовувати, здійснювати керівництво, працювати в команді. (РН-10).